

nødvendigt, og jeg vil kun her hentyde til hvad der angaaer Skifteforvaltningen; et af de Tilfælde, hvor Gavnligheden af en Forandring allerbedst viser sig, er, hvor der bliver Spørgsmaal om Recognitioner for den Enkemand eller Enke, som vil hense til i uskiftet Bo. Som det er, kan det ikke være skjult for Noget, at i mangfoldige Tilfælde vil der til Sorgen knytte sig bethdelige Udgifter; Afgiften er ifølge Sportelreglementet fra 2 til 120 Rd. og jeg skulde feile meget, om ikke den almindelige Beregning overalt i Landet er $\frac{1}{2}$ Procent, naar man skal bestemme Beløbet af denne Recognition. Jeg holder mig overbevist om, at naar en fast Lønningslov gaaer igjennem, vil Forholdet nødvendigtviis forandre sig saaledes, at det kommer til at hvile meget mindre tungt paa den Deel af Befolkningen, som jeg betegnede. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) forbandt med sin Anke over, at Loven ikke indeholdt nogen endelig Ordning, Paaviisningen af to Veie, som man kunde gaae, for at det kunde opnaaes, som han meente manglede i Loven. Den ene Veie var den, at man skulde paalægge samtlige Embedsmænd, som nu havde deres Indtægter i Sportler, ganske eller tildeels at modtage Embedet med den faste Gage, og han henviste til § 22 i Grundloven — det er ialtfald den Paragraph, han maa have havt for Die — saaledes, at der skulde gives den Paagjældende Erstatning for, hvad han derved mistede. Jeg tvivler nu meget paa, at man i det Hele vil finde det retfærdigt, naar en Mand er bleven ansat i et Embede under Forhold, hvor der er givet ham gjennem hans Bestalling og gjennem den gjældende Lovgivning Udgang til Indtægter af et vist, mere eller mindre bestemt Omfang, da at paalægge ham at skulle blive i det Embede, han allerede beklæder, under ganske andre Forhold. Men jeg troer, at man tager væsentlig fejl af den Mand, der gaaer igjennem Grundlovens § 22, naar man vil hente hen til den for at finde et Beviis for Berettigelsen fra Statens Side til at gjøre det. Paragraphen bestemmer, at Kongen er berettiget til at forflytte Embedsmænd, saaledes at de ikke derved tabe i Embedsindtægter; men man maa ikke standse ved denne Bestemmelse — det hedder derefter, at

Embedsmanden har Valget imellem Forslyttelsen og Afsted med Pension efter de almindelige Regler, og det er igjennem denne sidste Udtalelse, der stærkt begrænses den foregaaende Bestemmelse, at de Villighedshensyn, de Retfærdighedshensyn, tør jeg sige, hvorom her er Spørgsmaal, gjøre sig gjældende. Den anden Veie; som den ærede Rigsdagsmand paaviste, ad hvilken man kunde gaae, troer jeg det vil være umuligt at kunne komme ind paa. Denne Veie ligner meget den, der nylig blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) som den ene rette. Begge de ærede Rigsdagsmænd sige: Man skal strax see at faae tilveiebragt en Adskillelse mellem de judicielle Forretninger og de administrative, forsaavidt Lønningsforholdene angaaer; man skal, naar man skriver til at give en Lønningslov, være nogenlunde paa det Rene med sig selv om, hvormeget der bør tillægges den judicielle Deel af disse Embeder, og hvormeget der skal anvendes paa den administrative Deel, og det var til denne Anskuelse, at Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) knyttede Ytringen om Vigtigheden af at have Oplysninger om, hvormange Forretninger der ved de enkelte Embeder ere forbundne med den administrative Deel deraf, og hvormange med den judicielle, Oplysninger, som han meente maatte kunne bringes tilveie, men som ikke hidtil ere komne tilstede. Enhver, der har noget nyere Kjenndskab til de Forhold, hvorom her er Tale, vil ganske vist give mig Ret i, at der kan ikke være Spørgsmaal om at fastsætte denne bestemte Forskjel imellem Forretningskredsen for de to forskjellige Brancher, for end man vil gennemføre den Adskillelse imellem Retspleien og Forvaltningen, som § 76 i Grundloven giver Tilfagn om. For at kunne komme ind paa denne Reform ere Arbejder, og derigjennem Tilveiebringelsen af mangfoldige Oplysninger, nødvendige; og da vil det ganske vist vise sig, at Spørgsmaalet mange Gange maa overhugges som en gordisk Knude; man vil meget ofte ikke kunne Andet end vilkaarligt afspele Grændserne, naar man skal sige, hvad der skal høre under de administrative, og hvad der skal høre under de judicielle Forretninger. Det vil i den Henseende allerede være nok, naar jeg